

PREEK DOOR DE WEEK

Iedereen kan bidden

5^e jaargang, nr. 14, week 15

12 april - 17 april 2010

Te bang om te bidden

Niemand is zo diep gezonken dat hij door God wordt afgewezen.
Niemand is zo succesvol dat hij Gods liefde niet nodig heeft.

Wie is de Ontzagwekkende dat wij Hem zouden eren? Wat baat het ons tot Hem te bidden? (Job 21:15)

Als je tot Hem bidt, dan luistert Hij. (Job 22:27)

Als een van u het moeilijk heeft, laat hij bidden. (Jacobus 5:13)

Daniël leidde een wild leven: meisjes versieren, drinken en stappen tot diep in de nacht. Op zondagochtend kwam hij in de vroege uurtjes thuis om even later weer netjes met zijn ouders in de kerk te zitten. Om onder de preek uit te komen ging hij liever verhalen vertellen bij de kleintjes. Tot de dag dat een vrouw van een oudste erbij kwam zitten en aan het eind van dienst tegen de kinderen zei: "Nu gaat Daniël met ons bidden." Het werd doodstil. Daniël kon niet bidden met de beelden van de afgelopen nacht nog in zijn hoofd. En hij liep de kerk uit.

Pas heel veel jaren later, na een lange, vergeefse zoektocht naar 'het geluk' via alcohol en drugs, en na een mislukte zelfmoordpoging, knielt Daniël eindelijk neer bij zijn bed. Hij had dat zijn vader zien doen toen hij als jongetje doodziek op bed lag. Hij smeekt God om hem te bevrijden van zijn verwarde gedachten en bid om rust en vrede. Op dat moment lijkt het of er een gordijn over Daniël heen valt, een rood gordijn, gemaakt van het bloed van Jezus. Hij voelt de spanning verdwijnen en weet dat hij vergeving ontvangen heeft.

Op het meest duistere moment van zijn leven ervaart hij Gods genade, die hem als een reddingsboei wordt toegeworpen.

* gebaseerd op een getuigenis uit het boek 'Vrij' van David Hall.

In mijn nood riep ik tot de Heer, ik schreeuwde naar mijn God om hulp. In zijn paleis hoorde Hij mijn stem, mijn roepen bereikte zijn oren. (Psalmen 18:7)

In mijn nood heb ik geroepen: Heer! En de Heer antwoordde, Hij gaf mij ruimte. (Psalmen 18:5)

Gebed

Dank U wel, Heer, dat U altijd bij ons bent. U verliest ons nooit uit het oog. U bent maar één gebed bij ons vandaan, één zucht, één roep, één vraag, één gebaar. U hoort ons altijd. En redt ons uit de nood. We hoeven niet weg te lopen voor het gebed. We mogen komen zoals we zijn:

Verdrietig – om blijdschap te ontvangen

Onrustig – om vrede te ontvangen

Schuldig – om vergeving te ontvangen

Dank U voor die grote liefde en genade!

Vrij om te leven!

Soms zijn er van die dagen, dan ga ik mijn eigen weg. Draag ik mijn schuld en angst alleen. Kunt U wel genoeg van mij houden?, klinkt dan dwars door alle zekerheden heen...

(uit het lied 'Mijn hart verlangt naar U (Psalm 42)' van Kees Kraayenoord)
Ik weet niet hoe het u vergaat, maar ik kan me goed vinden in deze woorden. Er zijn dagen dat ik gebukt ga onder schuld en schaamte. Had ik maar zus, of: had ik maar zo.

Alle plaatsen waar ik niet had moeten zijn... Herinnering aan eenzaamheid en pijn...

Toen ik 'tot bekering' kwam (mooie uitdrukking: je bekeren, omkeren naar God, terug gaan naar de Vader, thuiskomen), geloofde ik dat Jezus ook voor mij gestorven was, *zelfs* voor mij, maar gek genoeg voelde ik me nog steeds niet vrij.

Nu ging ik gebukt onder een grote verantwoordelijkheid van 'het goed willen doen'. Nooit meer fouten maken. Zeker nadat ik gedoopt was, had ik het idee mezelf te moeten bewijzen. (Dus aanstaande dopelingen, let op: je blijft gewoon mens!)

Onlangs volgde ik een podiumtraining. Sommige mensen staan op het podium met de 'sorry-dat-ik-besta-mentaliteit'. De trainer leerde ons: de plek waar je staat is heilige grond. Jij mag daar staan. Jij. Je hoeft die plek dus niet meer te veroveren. Ineens drong het tot me door: ik hoef niet langer gebukt te gaan onder de fouten die ik in het verleden maakte (en die ik zeker nog ga maken in de toekomst), want Jezus droeg het kruis voor mij. Ik hoef mijn plek niet langer te veroveren, maar mag mijn plaats innemen.

Neem mijn juk op je en leer van Mij, want ik ben zachtmoedig en nederig van hart. Dan zullen jullie werkelijk rust vinden, want mijn juk is zacht en mijn last is licht. (Mattheus 11:29)

Het lied van Kees gaat verder: *Toch is uw liefde sterker dan mijn schuld...*
Er zijn geen grenzen aan Jezus' macht! Donker werd licht. Wij zijn vrij om te leven!
O, vat weer moed, want God is goed en steeds tot hulp bereid. (Lied 519 Glorieklokken)

Gebed

God, we proberen onszelf te redden, maar we hebben verlossing nodig. We verlangen naar U, Heer. Geeft U ons moed om op te staan en onze plaats in te nemen. Dank, Jezus, voor de weg die U bent gegaan. Nu zijn wij vrij om te leven. Wat een wonder. Zelfs voor mij...

Bidwedstrijd

Bij het bidden moeten jullie niet eindeloos voortprevelen zoals de heidenen, die denken dat ze door hun overvloed aan woorden verhoord zullen worden. Doe hen niet na! Jullie Vader weet immers wat jullie nodig hebben, nog vóór jullie het hem vragen. (Mattheus 6:7,8)

Het was nog in de tijd dat jongeren niet naar de coffeeshop maar naar de koffiebar gingen. Nou ja, niet alle jongeren gaan vandaag de dag naar de coffeeshop (gelukkig maar – want je kunt er geloof ik van alles behalve koffie krijgen) en niet alle jongeren gingen ‘in mijn tijd’ naar de koffiebar.

In de Haarlemse Turfsteeg had Youth for Christ een eigen pand. Hoeveel zaterdagavonden heb ik daar doorgebracht? Het moeten er heel veel geweest zijn en ik bewaar er zeer goede herinneringen aan. Het was een plek waar je gelovige jongeren uit andere kerken kon ontmoeten en waar je kon leren om over je geloof te praten. Een ontmoetingsplaats voor vrienden dus, maar ook een plek waar je zonder gêne ‘een buitenstaander’ mee naartoe kon nemen om in een ontspannen sfeer meer te horen en te zien over het geloof. En natuurlijk kon je er vaak luisteren naar inspirerende ‘praatjes’ en live muziek.

Als je als medewerker niet betrokken was bij het programma, dan kon je wel worden ingezet achter de bar of bij de fietsenwacht (ook toen werden er al veel fietsen gestolen). Maar de mooiste plek was een etage hoger: de huiskamer. Op een houten vloer stond een bonte verzameling stoelen en banken. Daar gingen de jongeren in een kring zitten om samen te bidden voor de gesprekken die beneden plaatsvonden. En bidden, dat konden we. De een nog mooier en welbespraakter dan de ander. Het leek wel een bidwedstrijd!

Ik kan me geen gebeden meer herinneren. Op het gebed van één jongen na. Hij was gehandicapt en je moest je best doen om hem te kunnen verstaan. Dit was zijn woordelijke bijdrage aan de bidstond: “Oh God. Ik houd zo veel van U.”

Om over na te denken

Hardop bidden is eng. Je denkt toch vaak na over wat ‘anderen’ zullen vinden van jouw gebed. Bid ik te kinderlijk? Te vroom? Te gemaakt? Te schijnheilig? Ach, wat zou ik me druk maken over de mening van anderen. De vraag moet natuurlijk zijn: Bid ik zo dat het hart van God bereikt wordt?

Gebed

Oh God. Ik houd zo veel van U.

Samen bidden

Toen hij uitgesproken was, knielde hij samen met de aanwezigen neer om te bidden. Niemand kon zijn tranen bedwingen. Allen vielen ze Paulus om de hals en kusten hem. Ze waren vooral zo ontdaan omdat hij gezegd had dat ze hem niet terug zouden zien. Toen deden ze hem uitgeleide naar het schip. (Handelingen 20:36, 37)

Ben jij net zo benieuwd als ik naar wat in dit gebed uitgesproken is? In de bovenstaande verzen worden de tranen van de mensen vooral toegeschreven aan het feit dat de mensen verdriet hebben omdat ze Paulus nooit meer zullen zien. Ik kan me voorstellen dat in het gebed gedankt is voor wat deze mensen van Paulus hebben geleerd. Gedankt voor wat Paulus en deze mensen voor elkaar hebben betekend. Er is vast ook gebeden voor elkaar.

Als je de verzen leest die voorafgaan aan het bovenstaande, wordt een aantal dingen gezegd die een mens ook ontdaan zouden kunnen maken. Paulus zegt bijvoorbeeld: "Ik verklaar dat ik voor niemands ondergang verantwoordelijk ben" en "Er zullen wolven bij u binnendringen, die de kudde niet zullen ontzien." Uitspraken die een jonge gemeente best even bang of onzeker kunnen maken. Er is dus ook vast gebeden voor geloof, kracht, moed, onderscheidingsvermogen, wijsheid.

Heb jij al eens een moment gehad samen met andere gelovigen, dat je op je knieën zat om samen te bidden? Om daarna ontdaan of ontroerd te zijn, om wat voor reden dan ook?

Zulke momenten vereisen kwetsbaarheid. Je moet jezelf helemaal open durven stellen. Voor God én voor de ander. En dat is niet altijd gemakkelijk. Het vereist ook openheid. Je deelt je gedachten en gevoelens niet alleen met God, maar ook met anderen. Hiervoor is het noodzakelijk om je veilig te voelen bij degene met wie je bidt.

Vragen

Durf jij open en kwetsbaar te zijn als je met anderen bidt? Zo ja, hoe groot is die kring van mensen?

Samen bidden met anderen vereist openheid en kwetsbaarheid, en misschien nog wel meer. Daarnaast levert het ook dingen op. Je leert van elkaars gebed meer over wie God is. Bidden met een ander kan troostend en bemoedigend zijn. Kun je nog meer noemen?

Gebed

Vader, U heeft ons aan elkaar gegeven. Wilt U ons helpen ons open en kwetsbaar op te stellen zodat we van elkaar kunnen leren, elkaar kunnen troosten en bemoedigen. Amen.

Opstandingskracht

Ik geloof in God den Vader, den Almachtige, Schepper des hemels en der aarde. En in Jezus Christus, zijn eniggeboren Zoon, onzen Heere; die ontvangen is van den Heiligen Geest, geboren uit de maagd Maria; die geleden heeft onder Pontius Pilatus; is gekruisigd, gestorven en begraven, nedergedaald ter helle; ten derde dage wederom opgestaan van de doden; opgevaren ten hemel, zittende ter rechterhand Gods, des Almachtigen Vaders; van waar Hij komen zal om te oordelen de levenden en de doden. Ik geloof in den Heiligen Geest. Ik geloof een heilige, algemene, christelijke kerk, de gemeenschap der heiligen; vergeving der zonden; wederopstanding des vlezes; en een eeuwig leven. Amen.

Wauw! Deze prachtige woorden mocht ik week in week uit horen in de traditionele kerk waar ik in grootgebracht ben. Mijn vader was in die tijd dominee en las de geloofsbelijdenis voor.

Mijn broertje kwam eens heel enthousiast uit school. Hij had met topografie geleerd waar Den Helder lag. "Pap, daar heb je het toch elke week over: nedergedaald in Den Helder?"

Hij was ook degene die uit volle borst zong: "De Heer is *kwali*jk opgestaan."

Nedergedaald ter helle...

De Heer is waarlijk opgestaan!

Twee zinnnetjes die mij bezighouden. Wat zijn er veel mensen die gebukt gaan onder zonde. Wat is er veel verdriet en leed. Wat kunnen er moeilijke omstandigheden zijn in het leven die je klem lijken te zetten.

Een andere keer beklim je langzaamaan de berg en kom je weer hogerop. Er letterlijk 'boven op' komen. Heerlijk is dat.

Ik geloof dat het leven zo is. Met pieken en dalen. Keer op keer. Maar met de overwinning van Jezus hebben ook wij de overwinning. Keer op keer! (Psalm 18 en Romeinen 8:37)

Om over na te denken

Psalm 23: Al gaat mijn weg door een donker dal... (We trekken er doorheen, maar blijven er niet wonen... zoals Jezus niet in het graf is gebleven!)

Psalm 18: ... met mijn God beklim ik de hoogste muur.

Psalm 139: ... met al mijn wegen bent U vertrouwd.

Psalm 18: De God die mij met kracht omgordt, leidt mij op een volmaakte weg.

Gebed

Jezus, uw offer maakt ons vrij. Wat een genade! En wat een onbeschrijfelijk grote liefde. Niet te vatten, maar ik geloof het. U overwon de dood en met U mogen wij leven. U bent bij ons in het dal, maar ook op de top van de berg. Wij vertrouwen op U.

Eerlijkheid duurt het langst

En wanneer jullie bidden, doe dan niet als de huichelaars die graag in de synagoge en op elke straathoek staan te bidden, zodat iedereen hen ziet... Maar als jullie bidden, trek je dan in je huis terug, sluit de deur en bid tot je Vader, die in het verborgene is.... (Mattheus 6:5,6)

Mozes zei: "Maar wie ben ik dat ik naar de farao zou gaan en de Israëlieten uit Egypte zou leiden?" God antwoordde: "Ik zal bij je zijn..." (Exodus 3:11,12)

Wees altijd verheugd, bid onophoudelijk, dank God onder alle omstandigheden, want dat is wat Hij van u, die één bent met Christus Jezus, verlangt. (1 Tessalonicenzen 5:16-18)

Veel mensen hebben moeite met bidden. Bid ik wel echt? Zeg ik wel de juiste dingen? Wat is goed en wat is verkeerd bidden?

Jezus geeft in de Bergrede onderwijs over het gebed: Je moet het niet doen om door mensen gezien te worden. Bid tot God in het verborgene. Je kunt 'verkeerd' bidden als je het doet voor eigen aanzien of tot een ander dan God.

'Goed' bidden is volgens mij een open en eerlijk gesprek met God, zoals Mozes dat doet in Exodus 3; een gesprek waarin hij zijn eigen twijfels eerlijk op tafel leg. God reageert daar op, Hij spreekt echt met Mozes. Het is niet zo dat Mozes van alles moet 'doen' en 'zijn' voordat God met hem wil spreken. Sterker nog, nu Mozes (nadat hij gevluucht is) beseft hoe klein hij is, spreekt God hem aan.

Paulus zegt dat wij altijd moeten bidden, zonder ophouden. We mogen dus een open gesprek voeren met God, de hele dag! Volgens mij kun je dit goed vergelijken met een relatie tussen een man en een vrouw. Ook al ben je niet altijd bij elkaar, soms ben je nu eenmaal met andere dingen bezig, toch houd je elkaar op de hoogte met wat er gebeurt. Niet altijd op een bijzondere manier (soms wel natuurlijk) maar wel open en eerlijk.

Door open en eerlijk met elkaar om te gaan, kunnen relaties heel sterk worden. Je erkent je eigen tekortkomingen, je geeft toe dat er dingen mis gaan. Laten we ook naar God toe open en eerlijk zijn.

Vraag

Wat is voor jou echt bidden? Denk je dan aan openheid, eerlijkheid en contact met God? Of Komen (ook) andere aspecten naar voren? Welke?

Gebed

Vader, dank U dat wij U mogen eren door open en eerlijk tot U te komen. Schenk ons de wil altijd zo te zijn dat uw Naam alle eer ontvangt. Amen.

De Meerkerk

Als baptistengemeente neemt De Meerkerk de Bijbel als grondslag voor het leven. Zij gelooft dat het mooiste cadeau dat de mens ooit ontving, is dat God zélf – in Jezus Christus – naar de aarde kwam. Door Zijn lijden, sterven en opstanding kunnen wij leven als bevrijde mensen in een open relatie met God en met elkaar.

Missie

De Meerkerk wil midden in de samenleving staan. Vanuit die positie wil zij bewust getuige zijn van Jezus Christus om mensen te helpen Jezus te vinden en Hem steeds meer te volgen.

Activiteiten

Daarvoor zijn tal van activiteiten ontwikkeld voor alle leeftijden, waaronder de wekelijkse samenkomsten op zondagochtend om 09.00 en 11.30 uur. Nieuwkomers in de kerk kunnen zich opgeven voor een Introductiekring, maar wilt u eerst meer weten over het Evangelie, dan kunt u ook eerst vrijblijvend de Alpha-cursus volgen.

Adressen

Correspondentie:

Postbus 699
2130 AR Hoofddorp
bankrek.nr. 45.61.17.326

Kerkelijk centrum:

Bennebroekerweg 515 Hoofddorp
Tel: (023) 562 65 63

Kantoor:

IJweg 1100
2133 MH Hoofddorp
Tel: (023) 563 58 72

U kunt ook corresponderen via e-mail: info@meerkerk.nl
webadres: www.meerkerk.nl

De Diensten zijn regelmatig op zondag om 9.00 uur te beluisteren via Groot Nieuws Radio, 1008 AM